

Öreg barátom halálára

Kiátkozott életét vonszoltad,
Pedig őseid nyomán építettél.
Lelkeden hordtad az egész országot,
De saját földeden rabszolga lettél.

Idegen földön nem fáj a szolgaság...
Neked a kínból kettős adatott:
Saját házádnak pusztulását látnod,
S hordalék népség sorsát hordanod.

Jó, szép, nemesnek magvetője voltál,
Az emberek is bizalommal hittek
S mentek utánad szorgos kezekkel,
A nagy ígéretnek együtt örültetek.

S aztán... jött pusztulás, dúlás,
Elönté földed piszkos áradat...
Katakлизмás szörny- időben
A jó, a szép, nemes alul maradt.

Megfordult felszín felismerhetetlen,
Alulra került a szép, jó és nemes.
Az ősi magvak ott jó helyen vannak,
Jövő házádnak mind ígéretes.

Öreg bajtársam, jó Beőthy Kálmán!
Nyugodj békében, példakép valál...
Megtértél őseidhez, Veletek készül
Új élet, melyen nem győz a halál.

Csepi Béla csendőr ezredes